

ΠΡΟΣ ΝΕΟΝ ΘΑΥΜΑ

Ὁ Ἀθηναϊκὸς καὶ ὁ Πειραικὸς λαὸς ἐπραγματοποίησαν μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλειώτερας νίκας του. Τὴν νίκην τῆς συναδελφώσεως, τῆς ἀγάπης. Τὸν πλήρη ἐξαγνισμόν μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἑθνικῆς ἀγαλλιάσεως. Τὰ χδεσινὰ μεμονωμένα θλιβερά ἐπεισόδια ὀφειλόμενα εἰς ἀτυχεῖς συμπτώσεις δὲν μείνουν τὴν γενικὴν ἐντύπωσιν.

Τὴν νίκην αὐτὴν τὴν εἶχαν ἀμφισβητήσει πολλοί. Ὑπῆρξε μάλιστα μιά ἐποχὴ πού ὀλίγοι ἐπίστευον εἰς τὴν δημιουργίαν ἐνὸς θαύματος. Οἱ αἰσιόδοξοι συγκατελέγοντο μεταξύ ἐκείνων πού ἐγνώριζαν τίς ἀπέραντες δυνατότητες τοῦ λαοῦ μας καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἐξάρσεως του, ὅταν αἱ στιγμαὶ βαρύνουν εἰς τὴν ἰστορίαν του. Ἡ ταραγμένη ἐπιφάνεια ἐπρομήνουσε τὴν δύελλα τῶν παθῶν. Ὁ διχασμὸς μᾶς ὡδηγοῦσε πρὸς ἕνα ἐξοντωτικὸν ἐμφύλιον πόλεμον. Ἐπεστρατεύθησαν εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ ἄγρια ἐνοχικά. Ἀλλὰ εὐδὺς ὡς ἐξηλείφθησαν αἱ αἰτίαι τοῦ διχασμοῦ—ἡ παρουσία τῶν κατακτητῶν—ἡ δύελλα ἐκόπασε καὶ ἡ γολήνῃ ἤλθε ὡς εὐλογία εἰς τὰ πνεύματα τῶν Ἑλλήνων.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ τελευταία αὐτὴ νίκη τῆς νεοελληνικῆς ἐποποιίας εἶχε ἀσφαλῶς τὴν μεγαλυτέραν ἴσως σπουδαιότητα εἰς τὴν καθόλου ἐξελίξιν κῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς.

Ὁ λαὸς μας ἀπέδειξε εἰς τὰ χρόνια τῆς σκλαβιάς ὅτι ἔχει πλήρη συνείδησιν τῆς ἀξίας τοῦ μεγίστου αὐτοῦ αγαθοῦ. Εἰς τὸν θωρόν του ἐδυσίασε τὰ ἐκλεκτότερα τέκνα του. Εἶδε τὴν γῆν του νὰ τὴν συνεπαίρνει μανιακὸς ὀλεσθὸς καὶ ὅμως τὸ ὄραμα μίᾳ ἐλευθερῆς ζωῆς τὸν ἐκράτησε ὀρθιον. Οὐδέποτε ἡ ἀντοχὴ του ἐλύγισε κάτω ἀπὸ τρομερὰ πλήγματα καὶ δυστυχῶς εἰς ὥριμην περιπτώσεις ἀδελφικά. Ἀπέδειξε ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶνε ἕνα ἀγαθὸν καρποφόρον, μόνον ὅταν ὀργανωθῇ, μόνον ὅταν ἐξασφαλισθῶν αἱ προϋποθέσεις ἐκείναι, πού ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀξιοποίησιν του εἰς ἡθικά, πνευματικὰ καὶ πολιτικὰ ἀξία.

Ὁ λαὸς ἔχει πικρὰν πείραν ἐκ τοῦ παρελθόντος. Συχνὰ ὁ λαὸς ἐπρόδωκε καὶ εὐρέδη μέσα εἰς δικτῶνα βίας. Ἐγνώρισε πόσον σκληροὶ ἀγῶνες χρειάζονται διὰ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν αἰματηρὰν αὐτὴν ὑπόδεσιν μίᾳς ἀξιοπροσέχουσας ζωῆς. Εἴμεθα ἐξ ἐκείνων πού πιστεύομεν εἰς τὰς ἀναρριπτικὰς δυνάμεις πού συνδέονται τὸ Ἑλληνικὸν δαῦμα. Τὴν παρυσίαν του διεπιστώσαν ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ τῆς γῆς, εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι τὴν ἡσθάνθησαν πολὺ περισσότερον οἱ πρόσκαιροι αὐθένται τοῦ τόπου. Ἡδὲ ἀρχίζει μίᾳ πορείᾳ πρὸς νέον δαῦμα. Πρὸς τὴν ἀναγέννησιν τῶν ἐκπολιτιστικῶν ἀξιών, πού ἀποκαθιστοῦν τὸν τόπον μας εἰς τὴν προνομίον καὶ σεβαστὴν ἐκείνην θέσιν, πού δικαιοματικὰ ἀξιώνει ἀπὸ τὴν διαδορμὴν του μέσα εἰς τὴν ἰστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ νίκη τῆς συναδελφώσεως καὶ τῆς εἰρήνης εἶνε συγχρόνως μίᾳ νίκῃ διὰ τὸ ἔθνος ὁλική. Ὅτετι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐνὸς κατερείμενου τόπου ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ἀνεξαρτήτως ἰδεολογικῶν προελεύσεων πρὸς ἐπιτυχίαν ἐνὸς γενικοῦ σκοποῦ, συνισταμένου εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀνδρωσὶν τῆς πατρίδος. Διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχωμεν αὐτὸ πρῆπει νὰ ὀλοκληρωσῶμεν τὴν ἐθνικὴν μας ἀποκατάστασιν, νὰ κατοχυρώσωμεν τὴν ἐθνικὴν μας ἀσφάλειαν διὰ νὰ φράξωμεν εἰς τοὺς θαρδάρους τὸν δρόμον πρὸς νότον. Ἀφοῦ ἡ Ἑλλάς μεταβλήθῃ εἰς μίαν δυναμικὴν μονάδα εἰς τὸν χῶρον τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης ἡμπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ ταυτοχρόνως τὰς συνθήκας μίᾳς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως με βάσιν τὴν αὐξάνσιν τοῦ ἐθνικοῦ ἐισοδήματος καὶ τὴν δικαίαν κατανομήν του πλούτου. Διαδέχονται τὸ δαιμόνιον μίᾳς ἐμπρηστικῆς, ναυτικῆς καὶ ὅπως ἀπεδείχθη θιαμηχανικῆς φυλῆς. Θὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν οἰκονομικὴν ἀρωγὴν τῶν πλουσίων συμμάχων μας τῶν ὁποίων καὶ δὲ μᾶς παράσχουν εἰς ἐκτασὶν πού κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ φαντασθῇ πρὸ τεσσάρων μηνῶν.

Δυνάμεθα νὰ παράσχωμεν πρὸς τὸν λαὸν τὴν ἐπίσημον διαβεβαίωσιν ὅτι αἱ Ἀγγλοσαξωνικαὶ δημοκρατίαι εἶνε ἀποφασισμέναι νὰ μεταβάλλουν τὴν Ἑλλάδα εἰς ἀνδρὸν τόπον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπουλάσουν ὅλας τὰς πληγὰς τῆς ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τῆς βοηθήσουν νὰ ἀναγεννήσῃ τὴν ὀργανώσιν τῆς οἰκονομικῆς τῆς ζωῆς.

Περὶ τὸν νὰ τονισθῇ ὅτι τὸ μοναδικὸν ὄπλον πού διαθέτομεν εἰς τὸν ἀγῶνα εἶνε ἡ ἑθνικὴ μας ἑνότης.

Ἀκριβῶς δὲ πᾶν ἡγεμονία τῆς ἀπελευθερώσεως εἶναι ἡ διοπίστωσις τῆς λαϊκῆς ἀξιώσεως ὅπως ἡ ἑνότης διοτηρήθῃ με πᾶσαν θυσίαν, διότι ἀντελήφθη ὅτι εἶνε τὸ μοναδικὸν μέσον σωτηρίας τοῦ τόπου. Ἐκφράσις τῆς ἐνότητος αὐτῆς εἶνε ἡ ἑθνικὴ Κυβέρνησις ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν μίᾳς προσωπικότητος, τοῦ κ. Γεωργίου Παπανδρέου, πού ὡψήθη εἰς φωτεινὸν μετέωρον μέσα εἰς τὸ χάος τοῦ διχασμοῦ καὶ ὡς ἕνα σεβαστὸν σύμβολον πολιτικῆς ἡθικῆς, ἀγνοῦ καὶ δημιουργικῶν πατριωτισμοῦ, μεγάλων πτήσεων καὶ πραγματώσεων ἱστορικῶν. Ἰσως εἰς τὴν ἰστορίαν μας νὰ μὴ ἔχωμεν εἰς μίαν τὸσον σύντομον χρονικὴν διαρκείαν τὸσον μεγάλα ἱστορικὰ ἀποτελέσματα. Πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν αὐτὸν τῆς Ἀπελευθερώσεως στρέφεται ἤδη με θαυμάτιν ἐμπιστοσύνην καὶ ἀπέραντον εὐγνωμοσύνην ὁ λαὸς διότι συνετέλεσε εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλισθῶν ὅλοι αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῶν ἀνυπερβλήτων του θυσιών.

Ἡ τρίτη σημαντικὴ πλευρὰ τῆς νίκης τῆς ἀπελευθερώσεως φέρει τὴν Ἑλλάδα εἰς ὄργανον τάξεως, ἀσφαλείας καὶ εἰρήνης μέσα εἰς τὸ γεωγραφικὸν καὶ οἰκονομικὸν περιβάλλον τῆς εἰς θέσιν ἐξαιρετικῶς προνομίου. Ἀσφαλῶς εἶνε ἡ μόνη χώρα πού ἐκφράζει με τὸσον ἰσχυρὸν παλμὸν τὸ πνεῦμα τοῦ μεγάλου ἀγῶνος διότι ἀπέδειξε ὅτι ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τερματίσῃ ἕνα ἐφιαλτικὸν παρελθὸν καὶ νὰ ἀνοίχῃ πρὸς ἕνα μεγαλειώδες μέλλον, πρωτοπόρος εἰς τὴν προσπάθειαν ὅλων τῶν ἐλευθέρων λαῶν τῆς γῆς νὰ ἀξιοποιήσουν εἰς δετικὰ καὶ μόνιμα ἀποτελέσματα τὸ ὑψηλὸν νόημα τοῦ σημερινοῦ παγκοσμίου πολέμου.

Πρέπει νὰ εἴμεθα αἰσιόδοξοι διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ λαὸς μας εἶνε μεγαλόψυχος, ἀνδρείος, καρτερικὸς, ἐμπνευσμένος καὶ πρὸ παντὸς εἶνε λαὸς πού ἔχει ξεπεράσει τὰ σύνορα τοῦ θανάτου, προκειμένου νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ χρέος του. Καὶ δταν τὸ χρέος ὀδηγῇ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τάφον, ἡ ἀνάστασις εἶνε μίᾳ ἱστορικῇ καὶ ἀμετάκλητος ἀναγκαιότης.

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΣΚΟΜΠΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ὁ Ἀντιστράτηγος Σκόμπι, Διοικητὴς τῶν Δυνάμεων Ἑλλάς ἐν Ἑλλάδι, ἀπηύθυνε τὸ κάτωθι διγγελέμα του πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος:

«Τώρα πού αἱ δυνάμεις μας εἰσῆλθον εἰς τὰς Ἀθήνας ἐλπίζω ὅτι με τὴν πλήρη βοήθειαν καὶ συνεργασίαν τῶν Ἑλλήνων μας Συμμάχων θὰ ἐκδιώξωμεν τοὺς Γερμανοὺς ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ θὰ τοὺς ἀναγκάσωμεν νὰ παραδοθῶν. Οἱ Ἕλληνες ὑπῆρξαν ὁ γενναίτερος μας σύμμαχος τοῦ 1940 καὶ 1941. Ἐξηντημένη ἀπὸ τὸν ἐπιτυχὴ τῆς ἀγῶνα ἐναντίον τῆς Ἰταλίας καὶ μετὰ τὴν ἡττὴν πρὸς τὴν Γερμανίαν ἤτο ἐτοιμὴ νὰ τῆς ἐπιτεθῇ αἱ Βρετανικαὶ δυνάμεις καὶ ἡ δύναμις τῶν κτήσεων δὲν ἦσαν ἀρκετὰ ἰσχυρὰ διὰ νὰ τὴν σώσουν, ἐν τούτοις ἐπολέμησε μέχρις ὅτου ἡ χώρα κατελήφθη ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐκτοτε ἡ Ἑλλάς ὑπέστη τὰ πάνδενα, ἀλλ' οἱ ἀντάρται τῆς ἐσυνέχισαν ἐπιτυχῶς τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Εἶμαι υπερήφανος διότι μοῦ ἀνετέθη τὸ καθήκον βοηθείας τῆς χώρας αὐτῆς. Εὐρισκόμεθα ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους διὰ νὰ βοηθῶμεν τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς χώρας, διὰ νὰ τοὺς βοηθήσωμεν ν' ἀποτελέσουν καὶ πάλιν ἕνα ἰσχυρὸν καὶ ἐνωμένον ἔθνος. Καίτοι ὑπάρχουν πολλὰ ἐμπόδια ἔχω ἀπόλυτον πεποίθησιν ὅτι θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ βοηθήσωμεν τὴν Ἑλλάδα, ἔστω καὶ ἐν μέρει, διὰ νὰ φθάσῃ καὶ πάλιν τὸ μεγαλεῖον τῶν προγόνων τῆς.»

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν ὑπεδέχθη μετὰ μεγάλην χαρὰ τὰ ἀφικθέντα ἀπελευθερωτικὰ ἑλληνικὰ τμήματα τοῦ Ἰεροῦ Λόχου. Ὡς γνωστὸν ὁ Ἰερός Λόχος εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ πιδ ἐκλεκτὰ τμήματα τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀξιοματικούς, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν ὡς ὀπλίται καὶ διαθέτει τεραστίαν δύναμιν πυρὸς. Ἀπαρτίζει τὸ σύνταγμα καταδρομῆς τοῦ ὁποῖου ἐνήργησεν ἐπιτυχῶς τὴν ἐπιχειρήσει Κομνηνῶν εἰς τὰς ἑλληνικὰς ν. ἡσους. Ὁ Ἰερός Λόχος εἶνε ἀπὸ τὰ ἐκλεκτὰ ἑλληνικὰ τμήματα τῶν δυνάμεων τοῦ ἐξωτερικοῦ πού δὲν ἐμύλυνε τὴν ἀποστολήν του. Οὐδεμίαν ἀνάμειξιν εἶχεν εἰς τὸ κίνημα τοῦ Καίρου.

Ἡ σπουδαιότερα ὅμως συμβολὴ τοῦ Ἰεροῦ Λόχου, ὁ ὁποῖος πρῆπει νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαίτερος, εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπετέλεσεν τὸν μοναδικὸν πυρῆν εἰς τὸν ὁποῖον ἐστειλῆθη ὁ πρέσβης τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς ὑπονοχὸν τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ τὴν ἀνασυγκροτήσιν τῶν ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀναθυρητικῆς αὐτῆς προσπάθειας εἰς τὸ στρατόμακρον εἶνε τὸσον ἐκδηλὰ ὥστε περιτενεῖ οἰονδήποτε σχόλιον. Ἐνα μόνον εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ Ἰερός Λόχος φέρει τὴν ὁδίστην τιμὴν, ὅτι ἡ ἀτὰρ δὲν ἀνέλασε τὸν καὶ τὸ ἄριστον στρατιωτικὸν ἦθος του, ἐπὶ τῆς αἱ μοναδικὰ προϋποθέσεις τῆς σημερινῆς ἀνασυγκροτήσεως ὅλων τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὑποδέχεται μετὰ τιμῆν καὶ εὐγνωμοσύνην τοὺς ὑπερόχους αὐτοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἑλληνικοῦ στρατιωτικοῦ ἦθους.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

Ἡ χαρμόσυνη εἰδησις τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἀθηνῶν ἔχαιρεσιν, κατὰ δημοσιογραφικὰς πληροφορίες, ἀπὸ τὴν μεγαλόνησον Κύπρον με θαυμάτιν συγκίνησιν καὶ ἀνεκφράστον ἐνθουσιασμόν. Ἡ ἡμέρα τῆς ἀπελευθερώσεως μας ἐκ τῆς δουλείας, ὥρισθη ὑπὸ τῶν Κυπρίων ὡς ἡμέρα ἀργίας καὶ ἑορτάσθη με ἀράνταστον πανηγυρικὸν τόνον καὶ ἐξαλλὸν ἐνθουσιασμόν εἰς ὁλόκληρον τὴν νήσον.

Οἱ ἀγνοοὶ καὶ ἰδεολόγοι Ἕλληνες τῆς Κύπρου καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς κατοχῆς συνέπασχον μαζὶ μας ὡς συμμερίζονοι πάντοτε τὴν τύχην μας, διότι δὲν ὑπάρχει μεγαλυτέρα εὐτυχία δι' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπουν τὴν Πατρίδα τῶν ἐλευθέρων καὶ εὐμεροῦσαν. Τίποτε δὲν ὑπάρχει μέσα εἰς τὴν σκέψιν των, τίποτε δὲν ὑπάρχει μέσα εἰς τὰς καταβάθας τῆς ψυχῆς των ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ φλογερὸς καὶ ἀσβουστός αὐτὸς Ἑθνικὸς πόθος ὑπῆρξεν διὰ τὸν Κυπρίων Ἕλληνα, ἀπὸ τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων τῆς ξενικῆς κατοχῆς του μέχρι σήμερον, ἡ πεμπτοῦσις τῆς ὑπάρξεώς του.

Τώρα πού ἔφθασε ἡ στιγμή τῆς βεβαίας πραγματοποιήσεως τῶν ἑθνικῶν πόθων τῶν Κυπρίων ἀπευθύνομεν ἀπὸ τὰς ἐλευθερίας Ἀθῆνας τὸν βαθύτερον χαίρετισμόν μας πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀδελφοὺς τῆς Μεγαλονήσου καὶ συμμετέχοντες ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ἀπερίγραπτον χαρὰν των.

Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΕΛΛΑΣ

Σήμερον ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες στρέφουν με θαυμάτιν συγκίνησιν τὴν προσοχὴν των πρὸς τοὺς μαρτυρικοὺς πληθυσμούς τῆς Βορείου Ἑλλάδος, τμήματα τῆς ὁποίας ἀκόμη δὲν ἀπελευθερώθησαν ἀπὸ τὰ βαρβαρικά στήθη. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἀναμφισβητήτως, εἶναι ὁ μαρτυρικότερος πληθυσμὸς τῆς χώρας μας. Ἐξῆς τριμῶν χρόνιων κάτω ἀπὸ τὸ πῆμα τριῶν ἀπανθρώπων τυράννων: Τῶν Ἰταλῶν, τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Βουλγάρων. Τὰ ἐγκλήματα καὶ οἱ ἀνῆκουστες ὀμότητες πού διέπραξαν οἱ δύο πῶτοι κατακτηταί, βεβαίως δὲν εἶναι μικρότερα ἀπὸ ἐκείνας, πού συστηματικὰ διαπράττουν μέχρι σήμερον ἀκόμη ἐναντίον του τὰ βουλγαρικὰ τέρατα.

Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ ἑθνικὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν ὁποίαν μέρτερον τρεῖς ἐπὶ ἐπὶ ἀντιπροσώποι τῆς Βορείου Ἑλλάδος, οἱ κ. κ. Μανουῆλιδης, Δραγούνης καὶ Λαμπριανίδης ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐπελήθησαν τοῦ σημαντικοῦ τούτου προβλήματος. Ἡ πολιτικὴ καὶ διπλωματικὴ ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος τῆς Βορείου Ἑλλάδος, εἶναι μίᾳ ἀπὸ τὰς δυσχερεστέρους μάχας πού διεξάγει σήμερον ἡ ἑθνικὴ Κυβέρνησις.

Ἡδὲ ἀπέστειλεν καὶ ἐπίσημον ἀντιπροσώπον τῆς τῶν ὑφυπουργῶν τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ πρωθυπουργοῦ

Η ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΠΡΟ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΟΥ ΑΓΝΩΣΤΟΥ

Ὁ ἐνθουσιώδης ἑορτασμὸς τῆς ἀπελευθερώσεως συνεχίσθη καὶ χθές, διὰ τετάρτην κατὰ σειράν ἡμέραν, εἰς τὴν πρωτεύουσιν. Χιλιάδες διαδηλωτὰ τῶν ἑθνικῶν ὀργανώσεων, εἰς ἐπιβλητικὸν ὄγκον, ἀδούσαν τὸν ἑθνικὸν ὕμνον καὶ με συνθήματα ἐκ τῶν ὁποίων προεξήρχεν ἡ κραυγὴ «Μεγάλῃ Ἑλλάς I.» παρήλασαν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν. Εἰς τὴν παρέλασιν, ἔλαβον μέρος ὅλοι ἀνεξαιρέτως αἱ κοινωνικαὶ τάξεις, ἀπὸ τὰς λαϊκώτερας μέχρι τῶν ἀριστοκρατικωτέρων συνενούμεναι. Ὑπὸ τὸ παλαιῶν καὶ ἐθνικῶν σύνθημα τὸ ὁποῖον χιλιάδες στόματα ἐξεφώνουν «Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐνωμένοι I.» Μία ἀτελεύτητος κοσμοπλημῦρα παρήλαυσε συνωστισμένη, ἀλλὰ καὶ με παραδειγματικὴν πειθαρχίαν καὶ τάξιν, ἐπὶ τριῶν, περὶπου πρὸ τοῦ Μνημεῖου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, καὶ πρὸ τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, ὅπου εἶχον ὡς γνωστὸν καταλύσει οἱ Ἀγγλοὶ καὶ Ἕλληνες ἐπίσημοι.

Μερικὰ μικροεπεισόδια τὰ ὁποῖα ἀναποφεύκτως ἐδημιουργοῦντο ἀπὸ τὴν τόσῃν κοσμοσυρροήν, κατεστάληντο ἀμέσως, διὰ συμφιλωτικῆς κοινῆς βοῆς καὶ διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν περιπόλων τοῦ ΕΛΑΣ καὶ τοῦ ΕΔΕΣ πού ἐπανεφέρον, ἀνεξαρτήτως φρονημάτων, τοὺς καρεκτεμπομένους εἰς τὴν τάξιν. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τῶν ἐνόπλων λαϊκῶν περιπόλων, ἐζητωκραυγάζετο καὶ κατεχειροκροτεῖτο ἀπὸ τὰ πλήθη. Ἐκεῖ ὅμως πού κάθε ἐπέμβασις τῶν ἡτῶ ἀνίσχυρος, εἶνε ὅταν τυχὸν ἐνεφανίστο Ἀγγλὸς ἢ Ἕλληνας στρατιώτης τοῦ Ἰεροῦ Λόχου. Ὁ κόσμος ὠρμούσε πρὸς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀνῆρπαζε με κίνδυνον νὰ τοὺς τραυματίσῃ, σχεδὸν ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεως τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του. Συγκινητικώτατον ἦτο τὸ θέαμα τῶν ἡρωϊκῶν μας ἱερολογιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπεθεώοντο, μαζὶ με τοὺς συγγενεῖς των, πού εἶχαν τὸσον καιρὸν νὰ τὰς ἴδωσιν, καὶ τοὺς συνώδευαν, συμμερίζονοι, τὴν δόξαν των.

Ἡ ἀστυνομία, τῆς ὁποίας ἀπεθαυμάσθη τὸ παράστημα, ἐτήρησε παραδειγματικῶς τὴν τάξιν, ἀν καὶ ἐλαχίστως ἀφορμὰς τῆς ἐξώσεως πρὸς τοῦτο ἡ λαϊκὴ αὐτοκυριαρχία. Αἱ ἀναφυόμεναι μικροδιαφοραὶ μεταξὺ τῶν διαδηλωτῶν, κατεπνέοντο ἀπὸ τὰς ἀποδοκιμασίας τοῦ συνόλου τῶν παρισταμένων. Τὸ μεμονωμένον θλιβερόν ἐπεισόδιον τῆς πλατείας Ὀμονοίας, ἀπέτελεσε τὴν μόνην ἐξαίρεσιν.

Ἡ παρέλασις θὰ ἐξηκολούθει ἀκόμη, διότι ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Ἀθηναίων δὲν γνωρίζει τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὀριον, ἀν δὲν ἡπειλεῖτο περὶ τὴν μεσημβρίαν ραγδαία βροχὴ. Ἀλλὰ ἡ βροχὴ διέλυσε τὰ πλήθη χωρὶς ὅμως καὶ νὰ κατορθώσῃ νὰ σβῇ καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν διαδηλωτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποχωροῦντες διὰ τὰς συνοικίας των ἐξηκολούθουν νὰ ζητωκραυγάζουν. Ξένος ἀνταποκριτὴς, διὰ τὴν χθεσινὴν διαδήλωσιν, ἐδήλωσε πρὸς Ἕλληνας συναδέλφους του, ὅτι ἡ συμφιλῶσις ἦτο ἡ μεγαλυτέρα ἑλληνικὴ νίκη.

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Μεγαλειώδης ὑπῆρξεν ἡ διαδήλω-

κ. Λαμπριανίδην πρὸς ταχεῖαν ἀντιμετώπισιν ὅλων τῶν ἐκεῖ δημιουργηθέντων προβλημάτων ἐκ τῆς τριετοῦς κατοχῆς. Εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι ἡ μοῖρα τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας μας θὰ ἐξασφαλισθῇ ὀριστικὰ ἐναντίον οἰαδήποτε μελλοντικῆς βουλγαρικῆς ἀπειλῆς. Τούτο ἀποτελεῖ στοιχειώδη σεβασμὸν πρὸς πᾶσαν ἡθικὴν ἐπιταγήν, διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς ζωῆς ἐνὸς εἰρηνικοῦ πληθυσμοῦ.

ΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΕΠΟΣ

Ἡ ἀπελευθερώσις τοῦ Δελβίνου καὶ τῶν Ἀγίων Σαράντων, φέρει εἰς τὴν μνήμην ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ ἰδιαίτερος τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τὸ μεγαλειώδες ἀλβανικὸν ἔπος. Οἱ δεσμοί, πού ἐνώνουν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν μετὰ τὰς δύο αὐτὰς ἑλληνικὰς πόλεις τῆς Βορείου Ἡπείρου, εἶνε ἀκατάλυτοι. Ἐκεῖ εὐρίσκονται οἱ ἐνδοξοὶ τάφοι τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν, πού ἐπολέμησαν διὰ τὴν ἀπελευθερώσιν των ἀπὸ τῶν ἰταλικῶν φασισμῶν. Ἄν δὲν ὑπῆρχεν ἡ διαίρεσις εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἀνταρκτικὰ σῶματα, ἡ ἀπελευθερώσις τῶν δύο ἑλληνικῶν αὐτῶν τμημάτων τῆς Βορείου Ἡπείρου θὰ εἶχε συντελεσθῇ πρὸ πολλοῦ χρόνου...

οἱ τῶν ἐθνικιστικῶν ὀργανώσεων. Ἀπὸ τῆς 7ης πρωΐνης, ἤρχισαν συγκεντρῶμενα εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ὀργανώσεων των προκατωρισμένα σημεία, τὰ διάφορα τμήματα τοῦ κέντρου καὶ τῶν συνοικιῶν ὅλων τῶν ἐν λόγω ὀργανώσεων μετὰ τὰς σημαίας των, τὰ λάβρα τῶν καὶ τὰς ἐπιγραφὰς των, ἐκείθεν δὲ κατηύθυνον ἐν παραδειγματικῇ εὐπρεπείᾳ καὶ τάξει, πρὸς τὴν περιοχὴν τῆς Ὀμονοίας, ὅπου κατενεμήθησαν εἰς τὰς περίε αὐτῆς ὁδοὺς. Ὅτε ὁλοκληρώθη ἡ συγκέντρωσις καὶ ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως, ἕνας τεράστιος λαϊκὸς ὄγκος παλλόμενος ἀπὸ ἐνθουσιασμόν καὶ πίστιν εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ἤρχισε δονῶν τὴν ἀτμόσφαιραν μετὰ συνθημάτων του καὶ τὰς ζητωκραυγὰς του: «Θέλουμε Μεγάλῃ Ἑλλάδι», «Ζήτω τὸ ἔθνος», «Ζήτωσαν οἱ σύμμαχοί μας», «Στὴ Σόφια, στὴ Σόφια», «Κάτω ἡ Γερμανία». Ἐπὶ κεφαλῇ τῆς διαδηλώσεως, εὐχόμενος με λευκὴν φουστάνελλον ἐκράτει τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, θάλασσα δὲ ἄλλων σημαίων ἑλληνικῶν, ἀγγλικῶν καὶ ἀμερικανικῶν καθὼς καὶ μεγάλων πινακίδων, προσέδιδεν εἰς τὴν διαδήλωσιν τὸν πλέον πανηγυρικὸν χαρακτήρα. Εἰς τὴν διαδήλωσιν μετέσχον πλὴν τοῦ ΕΔΕΣ, ἡ ΠΕΑΝ, ἡ ἑθνικὴ Δράσις, ὁ ΕΣΑΣ, ἡ ἑθνικὴ Ταξιαρχία, τὸ ἑθνικὸν Κομιτάτον, ἡ «Σπίθα», ἡ «Τρίαινα», ἡ ἑθνικὴ Ἐνωτικὴ Νεολαία, ὁ Ἀγλοελληνικὸς σύνδεσμος, ὁ ἑλληνοαμερικανικὸς σύνδεσμος, ἀντιπροσωπεῖται τῆς Ἡπείρου, τῆς Θράκης, τῆς Μακεδονίας, τῶν νήσων, τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, τῆς Πελοποννήσου, ὁμὰς ἀδελφῶν νοσοκόμων, ὁμάδες, ἀναπῆρων καὶ τραυματιῶν, καθὼς καὶ μικρὰ ἐνοπλὰ τμήματα τῶν μαχητικῶν τμημάτων ὅλων τῶν ὡς ἄνω ὀργανώσεων.

Χαρακτηριστικὰ ὑπῆρξαν αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν πινακίδων: «Θέλουμε μεγάλη καὶ δυνατὴ Ἑλλάδα, νὰ διαφυλάττῃ τὴν εἰρήνην εἰς τὰ Βαλκάνια». «

